

თამარ მარდალეიშვილი

ქუთაისის უნივერსიტეტი

tamar.mardaleishvili@unik.edu.ge

გაბადაძე მაია, ასისტენტ პროფესორი

ქუთაისის უნივერსიტეტი

maia.gabadadze@unik.edu.ge

„ჰამლეტის“ ექსპოზიციური დიალოგის შეპირისპირებითი ანალიზი

მოცემულ სტატიაში განსაზღვრულია დიალოგი როგორც სამეტყველო ჟანრი და როგორც დრამატული ტექსტის კომპონენტი. ჩვენი შეპირისპირებითი ანალიზი ეფუძნება არა მხოლოდ თარგმანის თეორიის მიერ დამკვიდრებულ პრინციპებს, არამედ მხატვრული დრამატული ნაწარმოების სიუჟეტურ სტრუქტურასაც. სწორედ ამიტომ კვლევა დავიწყეთ პიესის ექსპოზიციაში განხორციელებული თარგმანის ანალიზით.

სტატიის ფორმატიდან გამომდინარე, ჩავატარეთ ექსპოზიციის მხოლოდ პირველი ნაწილის (ჰამლეტისა და მეგობრების დიალოგი) შეპირისპირებითი ანალიზი, სადაც ნათლად ჩანს, რომ „ჰამლეტის“ მაჩაბლისეულ თარგმანში რეალიზებულია მთარგმნელობით ტრანსფორმაციათა მთელი სპექტრი - გადაადგილება, ჩანაცვლება, დამატება, გამოტოვება. ანალიზის პროცესში განსაზღვრულია არა მხოლოდ მთარგმნელობითი ტრანსფორმაციის ფაქტობრივი მოცემულობა, არამედ ისიც, თუ როგორია ამ თვალსაზრისით მთარგმნელობითი ტენდენცია.

თანამედროვე ლინგვისტიკაში ფორმულირებული ზოგადი დებულების მიხედვით დიალოგი როგორც ენობრივი ჟანრი წარმოადგენს ურთიერთმონაცვლე წინადადებათა ჯაჭვს, ხოლო ეს ჯაჭვი იქმნება სამეტყველო აქტის მონაწილეთა ურთიერთმონაცვლეობით. შესაბამისად, ყოველ დიალოგში უნდა გამოიყოს „რეპლიკა-სტიმული“ და „რეპლიკა-რეაქცია“. დიალოგის ამგვარი, ანუ შინაგანად დიქოტომიური სტრუქტურა კი უკავშირდება ენობრივი ტექსტის იმ ზოგად სტრუქტურას, რომელსაც „თემა-რემატული სტრუქტურა“ ეწოდება: რეპლიკა-სტიმული შეიცავს ძირითადად თემას, რეპლიკა-რეაქცია კი - რემას. რაც შეეხება დიალოგის ტიპოლოგიას, განასხვავებენ მიკროდიალოგს, რომელიც შედგება ორი ურთიერთშეთანხმებული რეპლიკისგან (დიალოგური ერთიანობა) და მაკროდიალოგს ისეთ სამეტყველო ჟანრთა ფარგლებში, როგორცაა საუბარი, კამათი და ა. შ. მაგრამ დიალოგი როგორც დრამატულ ნაწარმოებთა ფუძემდებელი

კომპონენტი არსებითად განსხვავდება დიალოგისგან როგორც ჟანრისგან. მოსაუბრენი დრამაში წარმოდგენილი არიან ავტორის მიერ არა უბრალოდ ამა თუ იმ აზრის გაშლის მიზნით, არამედ როგორც მოწინააღმდეგენი ან თანამოაზრენი. დრამაში პერსონაჟთა მიერ გამოთქმული რეპლიკები გვიჩვენებენ დაძაბულობას, კონფლიქტურობას, ხოლო დიალოგური ჟანრის ფარგლებში მოსაუბრენი საჭირონი არიან მხოლოდ ამა თუ იმ აზრის განვითარებისათვის. დრამატული ტექსტისადმი მიძღვნილ ლიტერატურაში აღინიშნება, რომ დრამატული დიალოგის მონაწილეები წარმოდგენენ პიროვნებებს. „ფილოსოფიური ანთროპოლოგიის“ ავტორის თვალსაზრისზე დაყრდნობით „პიროვნება წარმოდგენს ღია (გახსნილ) არსებას“. შესაბამისად, შექსპირს როგორც „ჰამლეტის“ ავტორს, ჰამლეტს როგორც შექსპირის ტრაგედიის მთავარ პერსონაჟს და მაჩაბელს როგორც „ჰამლეტის“ ქართულად მთარგმნელს - განვიხილავთ როგორც პიროვნებებს იმდენად, რამდენადაც ისინი გადალახავენ დროით და სივრცით „ჩაკეტილობას“, რომლის წინაპირობად გვევლინება შემოქმედებითობა (ის, რომ შექსპირი და მაჩაბელი შემოქმედნი არიან, არ იწვევს, ალბათ, არავითარ ეჭვს, მაგრამ ჰამლეტი როგორც პიროვნება, ჩვენის აზრით, ასევე წარმოდგენს შემოქმედს, თუმცა, რა თქმა უნდა, ამ სიტყვის ტრაგიკული გაგებით).

როგორც ზემოთ აღინიშნა, სტატიის ფორმატიდან გამომდინარე, ემპირიულ მასალად აღებული გვაქვს „ჰამლეტის“ ორიგინალ და თარგმნილ ტექსტთა მხოლოდ ექსპოზიურ დიალოგთა გარკვეული სეგმენტები და გვსურს განვახორციელოთ თარგმანის, როგორც შემოქმედებითი პროცესის, ანალიზი. თვით ამ ანალიზის საბოლოო მიზნად კი გვესახება მაჩაბლის, როგორც მთარგმნელისა და შემოქმედის „ხატის“ კონცეპტუალური კონსტრუირება. ბუნებრივია, „მთარგმნელის ხატი“ მის მთლიანობაში და ამ ხატის ისეთი ორი აუცილებელი კომპონენტი, როგორცაა *სტილი* და *პიროვნება*, მთელი თავისი კონკრეტული სტრუქტურით უნდა იქნეს განსაზღვრული ზემოთ ხსენებულ ტექსტთა შეპირისპირებითი ანალიზის გზით.

ვითვალისწინებთ რა მხატვრული დრამატული ნაწარმოების სიუჟეტურ სტრუქტურას, მივიჩნევთ, რომ „ჰამლეტში“ სიუჟეტური კვანძის შეკვრა ხდება ჰამლეტისა და მამამისის აჩრდილის შეხვედრის დროს. შესაბამისად, ვფიქრობთ, რომ ექსპოზიციაც უნდა შეიცავდეს კვანძის შეკვრისკენ მიმავალ ორ განსხვავებულ, მაგრამ შინაგანად ურთიერთდაკავშირებულ სიუჟეტურ ეტაპს, რომლის ფარგლებშიც ჰამლეტი ესაუბრება მეგობრებს, და ეტაპს, რომლის ფარგლებშიც ჰამლეტი ესაუბრება მეფის სასახლის წარმომადგენლებს.

ექსპოზიციის პირველი ნაწილის (ჰამლეტისა და მეგობრების დიალოგი) შეპირისპირებითი ანალიზი გვიჩვენებს, რომ „ჰამლეტის“ მაჩაბლისეულ თარგმანში რეალიზებულია მთარგმნელობითი თეორიის ფუძემდებლის ლ. ბარხუდაროვის¹ მიერ შემოთავაზებული მთარგმნელობით ტრანსფორმაციათა მთელი სპექტრი – *გადაადგილება*, *ჩანაცვლება*, *დამატება*, *გამოტოვება* (და აქვე გვსურს იმის აღნიშვნაც, რომ შეპირისპირებითი ანალიზის პროცესში აუცილებელია განისაზღვროს არა მხოლოდ მთარგმნელობითი ტრანსფორმაციის ფაქტობრივი მოცემულობა, არამედ ისიც, თუ როგორია ამ თვალსაზრისით

¹ Бархударов Л. С., *Язык и перевод. Вопросы общей и частной теории перевода*, Москва, Наука, 1975

მთარგმნელობითი ტენდენცია). ნიმუშად დავასახელებთ მაგალითებს:
1. **Bernando:** *He. – ჰო, ბერნანდო ვარ.*

1. **Bernando:** Who's there? – მანდ ვინა დგახარ?

როგორც ვხედავთ, ქართულ ეკვივალენტში საქმე გვაქვს ისეთ მთარგმნელობით ტრანსფორმაციასთან (შემდგომში „*მთ. ტ.*“), როგორცაა *ჩანაცვლება*: ინგლისური ზმნა 'is' ('to be') *ჩანაცვლებულია* ქართული ზმნით „დგახარ“ ('to stand'), რაც ნიშნავს იმას, რომ ქართულ თარგმანში ხდება უფრო ფართო მნიშვნელობის ზმნის ('to be') უფრო კონკრეტული მნიშვნელობის მქონე ზმნით („დგახარ“) ჩანაცვლება. შესაბამისად, საქმე გვაქვს ინგლისური ტექსტით ნაგულისხმევი სიტუაციის *დაკონკრეტებასთან*.

2. **Francisco:** Nay, answer me; stand, and unfold yourself – თვითონ ვინა ხარ? მითხარ ნიშანი.

მთ. ტ. ჩანაცვლება (to unfold oneself → ნიშნის მიცემა 'to give a sign') – ამ შემთხვევაშიც საქმე გვაქვს სიტუაციის დაკონკრეტებასთან.

3. **Bernando:** Long live the king – დღეგრძელი იყოს მეფე ჩვენი!

მყარი ფრაზეოლოგიური ერთეული გადმოცემულია მისი ქართული ეკვივალენტით (long live – დღეგრძელი იყოს)

4. **Francisco:** Bernando? – ბერნანდო, თქვენა?

მთ. ტ.-ის „დამატების“ (მეორე პირის ნაცვალსახელი „თქვენა“) გამოყენებით კონკრეტდება ერთი შეხედვით ამ სიტუაციის სუბიექტი, რომელიც კითხვის ობიექტად იქცა, სიღრმისეულად კი კვლავ კონკრეტდება სიტუაცია.

5. **Bernando:** *He. – ჰო, ბერნანდო ვარ.*

მთ. ტ. დამატება: ორიგინალ ტექსტში ნაცვალსახელით გამოხატული თანხმობა გადმოტანილია ქართულ თარგმნულ ტექსტში სრული წინადადების სახით. გარდა ამისა, დაკონკრეტება გამოიხატება იმითაც, რომ ინგლისური III პირი შეცვლილია ქართული I პირით.

6. **Francisco:** For this relief much thanks; 'tis better cold,

And I am sick at heart.

ფრანცისკო: დიდად გმადლობთ, რომ გამომცვალეთ დანიშნულს დროზედ;

საშინლად მცივა და აქ დგომა მომწყინდა კიდევ.

მთ. ტ. ჩანაცვლება: შეცვლა ხდება ორ დონეზე – ა) სინტაქსურ დონეზე: მარტივი წინადადება → რთული ქვეწყობილი წინადადება; ბ) ლექსიკურ დონეზე: ფრაზეოლოგიზმი 'to be sick at heart' დაკონკრეტებულია სემანტიკურად.

7. **Bernando:** Have you had quiet guard? –

ხომ არაფერი არ მომხდარა, რაც დარაჯად ხარ?

მთ. ტ. ჩანაცვლება სინტაქსის დონეზე: მარტივი წინადადება → რთული ქვეწყობილი წინადადება.

8. **Bernardo:** Well good night .

If you do meet Horatio and Marcellus,

The rivals of my watch, bid them make haste.

ბერნანდო: წადი მშვიდობით! ჰორაციო და ან მარცელუს

თუ სადმე შეგხვდნენ, უთხარ, ჩქარა ჩემთან მოვიდნენ.

ერთადა გვმართებს დარაჯობა დღეს მე და იმათ.

ბერნანდოს ეს რეპლიკა, შეიძლება ითქვას, გარკვეული გაგებით ერთ ფოკუსში აქცევს მთარგმნელობით ტრანსფორმაციათა იმ ტენდენციას, რომელსაც ჩვენ „სიტუაციის დაკონკრეტების“ ტენდენცია ვუწოდებთ. ფოკუსირების ეს მომენტები ვლინდება შემდეგნაირად: ა) თუ ორიგინალში არ არის დაკონკრეტებული ზმნის 'to meet' კონტექსტური მნიშვნელობა, თარგმანში ამ დაკონკრეტებას ემსახურება დამატების სახით ტექსტში ჩართული ადგილის გარემოება – „თუ სადმე შეგხვდნენ“; ბ) დაკონკრეტების ზოგადი ტენდენცია ვრცელდება არსებით სახელებზეც: ინგლისური 'the rivals of my watch' კონკრეტდება ქართულით – „ერთადა გვმართებს დარაჯობა“. როგორც ცნობილია, ინგლისურ არსებით სახელს 'rivals' შეიძლება ჰქონდეს განსხვავებული მნიშვნელობები (მეტოქე, მოწინააღმდეგე...), ქართულში კი ეს მრავალმნიშვნელოვნება დაყვანილია ერთ მნიშვნელობაზე: „ერთადა გვმართებს დარაჯობა“; გ) დაკონკრეტებასთან გვაქვს საქმე ამ შემთხვევაშიც: 'bid them make haste' – „ჩქარა ჩემთან მოვიდნენ“. 'make haste' – ზმნური მნიშვნელობის ფრაზეოლოგიური ერთეული აქაც დაკონკრეტებულია: „ჩემთან მოვიდნენ“. როგორც ვხედავთ, ექსპოზიციურ ტექსტში ასახული სიტუაციის დაკონკრეტება იძენს ისეთი დამაკონკრეტებელი მთარგმნელობითი ტრანსფორმაციის სახეს, რომელსაც შეუძლებელია არ ჰქონდეს განვითარება თარგმანის შემდგომ სეგმენტებში. ჯერჯერობით კი იკვეთება ის ტენდენცია, რომელიც გამოიხატება ქართულ ტექსტში გარემოებათა, როგორც წინადადების წევრთა, დამატება იქ, სადაც ისინი არ გვაქვს ორიგინალში, თუმცა ორიგინალის ენა (ინგლისური) მათ შესაძლებლად მიიჩნევდა. იქმნება შთაბეჭდილება, რომ ქართულ თარგმანში მაკროდიოლოგის მონაწილეები თავიანთ დისკურსში ხაზს უსვამენ საკუთარ პიროვნულობასთან დაკავშირებულ სიტუაციურ მომენტებს.

9. **Francisco:** I think I hear them. - Stand. ho! Who is there?

აი, მგონია, მათი ხმაა. აქ ვინ მოდიხართ?

მთ. ტ. ჩანაცვლება, გამოტოვება. ქართულ თარგმანში გამოტოვებულია ინგლისური ზმნა 'stand'. ასევე აქ გვაქვს სიტუაციის დაკონკრეტება. ქართულ თარგმანში ხდება უფრო ფართო მნიშვნელობის ზმნის 'to be' ((is)ყოფნა) უფრო კონკრეტული მნიშვნელობის მქონე ზმნით (მოდიხართ) ჩანაცვლება. შესაბამისად,

საქმე გვაქვს ინგლისური ტექსტით ნაგულისხმევი სიტუაციის შემდგომ დაკონკრეტებასთან.

10. **Horatio:** Friends to this ground.

მოყვარენი ვართ.

ამ შემთხვევაში დაკონკრეტების ტენდენცია არა მხოლოდ გრძელდება, არამედ ღრმავდება კიდევ შემდეგი გაგებით: ინგლისური 'friends' შეცვლილია ქართულით – „მოყვარენი“. ერთი შეხედვით, აქამდე რეალიზებულ დაკონკრეტებას უპირისპირდება *განზოგადება*, მაგრამ მხოლოდ შეხედვით: მთარგმნელობითმა კონტექსტმა უკვე გამოხატა დიალოგის მონაწილეთა პიროვნული საწყისის (ვინ? სად? რაში მონაწილე?) გამოკვეთილად ხაზგასმა ქართულ ტექსტში. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ქართული „მოყვარეს“ (მოყვარენი) მნიშვნელობა ზუსტდება არა მიკრო-, არამედ მაკროდონეზე, ე.ი. იგულისხმება დარაჯობაში მონაწილე მეგობართა ვიწრო წრე.

11. **Francisco:** Give you good night.

თქვენ ბრძანებულხართ? გამარჯვება!

მთ. ტ. *ჩანაცვლება*, ისეთი დამატების სახით, რომელიც აგრძელებს დაკონკრეტების ტენდენციას.

12. **Marcellus:** O, farewell, honest soldier.

Who hath relieved you?

შენც გაგიმარჯოს,

ვინ გამოგცვალა? შენს მაგივრად ვინა დარაჯობს?

მთ. ტ. *გამოტოვება, დამატება*: ქართულ თარგმანში გამოტოვებულია 'honest soldier'. დამატება ხდება სინტაქსურ დონეზე – ერთი მარტივი წინადადება შეცვლილია ორი მარტივი წინადადებით. ეს სინტაქსური ცვლილებაც ემსახურება დაკონკრეტების ტენდენციას. ხაზი გაესმის დარაჯობა იმ მიკროსოციალურ ჯგუფს, რომელთა შორის არის მოყვარული დამოკიდებულება და რომელსაც შემდგომ შეუერთდება თვით ჰამლეტი.

ვაგრძელებთ შეპირისპირებით ანალიზს იმ მომენტამდე, როცა პიესაში *ახლოვდება* სიუჟეტური კვანძის შეკვრა, ანუ ჰამლეტისა და აჩრდილის შეხვედრა-დიალოგი. ეს ის სეგმენტია, როცა ოფიცერთა ჯგუფი ხვდება ჰამლეტს და ამცნობს მას აჩრდილის გამოჩენის შესახებ.

13. **Horatio:** Hail to your lordship!

მშვიდობა თქვენი ნახვა, ჩემო ბატონის შვილო!

გრძელდება სემანტიკური დაკონკრეტების უკვე ჩვენ მიერ ზემოთ ხსენებული ტენდენცია, მაგრამ უკვე გაღრმავების გარკვეული ნიუანსით: თუ ჰორაციო ინგლისურ ტექსტში კარგად ყოფნას უსურვებს ჰამლეტს ზოგადად,

ქართულ ტექსტში ეს სურვილი კონკრეტდება ამ შეხვედრის მომენტით (მშვიდობა თქვენი ნახვა!).

14. **Hamlet:** I am glad to see you well;

Horatio, – or I do forget myself.

მოხარული ვარ, რომ კარგად და ჯანმრთელად გხედავთ.

მგონი, შენა ხარ, ჰორაციო.

გრძელდება დაკონკრეტების ზოგადი ტენდენცია და იგი ვლინდება თვით სცენაზე პირველად გამოჩენილ ჰამლეტთან მიმართებაში. ჰამლეტის სიტყვები 'or I do forget myself', რა თქმა უნდა, ბევრად უფრო მეტს ნიშნავს და ისინი ქვეტექსტურად მიუთითებენ მის სულიერ მდგომარეობაზე, მაგრამ ქართულ თარგმანში ამჯერადაც ეს სულიერი მდგომარეობა დაკონკრეტებულია მომენტით: „მგონი, შენა ხარ, ჰორაციო“.

15. **Horatio:** The same, my lord, and your poor servant ever.

დიაღ, ბატონო,

მე თვით გახლავართ თქვენი მონა, მოსამსახურე.

ქართულ ტექსტში დამატებულია „დიაღ“.

16. **Hamlet:** Sir, my good friend; I'll change that name with you;

And what make you from Wittenberg, Horatio?

Marcellus?

მაგას ნუ მეტყვი, მეგობარი მიწოდე შენი.

რად წამოსულხარ, ერთი მითხარ, ვიტენბერგიდამ?

მარცელუს, შენა?

დაკონკრეტების ერთ-ერთი სახე დამატება: ქართულ ტექსტში დამატებულია „ერთი მითხარ“.

17. **Marcellus:** My good lord, –

მე მიბრძანებთ?

ჩანაცვლება ორნაირი – 1) ლექსიკური – სახელებისგან შემდგარი სინტაგმა *ჩანაცვლებულია* ზმნით („მიბრძანებთ“) და 2) სინტაქსური – მტკიცებითი ფორმა *ჩანაცვლებულია* კითხვითით.

18. **Horatio:** A truant disposition, good my lord.

მიზეზი გახლავთ სიზარმაცე, ხელმწიფის შვილო.

მთ. ტ. დამატება: ქართულში ემატება „მიზეზი“.

19. **Hamlet:** I would not hear your enemy say so,

Nor shall you do mine ear that violence,

To make it truster of your own report

Against yourself; I know you are no truant.

But what is your affair in Elsinore?

We'll teach you to drink deep ere you depart.

მაგვარსა სიტყვას შენს მტერსაც კი არ მოვუწონებ

და შენს თავზედვე შენგან ცილსა როგორ მოგიტმენ!

ვიცი, ზარმაცი შენ არა ხარ, მაგრამ არ ვიცი,

ელსინორაში რას აკეთებ; ეს კი იცოდე,

ვიდრემდე წახვალ, ღვინის სმაში კარგად გაგწვრთნიან.

გრძელდება და ღრმავდება *ჩანაცვლება-დაკონკრეტების* ტენდენცია. ინგლისური 'do mine ear that violence', რომელიც ბევრნაირად შეიძლება იქნეს გაგებული, *ჩანაცვლებული* და დაკონკრეტებულია სიტყვებით „ცილს როგორ მოგიტმენ“ (violance – ცილი); გრძელდება სახელის ზმნით *ჩანაცვლების* ტენდენცია 'affair' → „აკეთებ“; *დამატება*: ქართულ ტექსტში დამატებულია ფრაზა – „ეს კი იცოდე“; *დაკონკრეტება*: 'teach' → „წვრთნა“.

20. **Horatio:** My lord, I came to see your father'e funeral.

მე გაეახელით მამათქვენის დამარხვისათვის.

მთ. ტ. *გამოტოვება*: ქართულ ტექსტში გამოტოვებულია 'My lord', რაც შეიძლება ჩაითვალოს უმნიშვნელოდ, რადგან ტექსტის შინაარსის გაგებას ეს გამოტოვება სულაც არ უშლის ხელს.

21. **Hamlet:** I pray thee, do not mock me, fellow-student;

I think it was to see my mother's wedding.

ნუკი დამცინი, მეგობარო! მე ეს მგონია,

შენ დედაჩემის ქორწილისთვის უფრო მოხვედი.

მთ. ტ. *დაკონკრეტება*: 'fellow-student' → „მეგობარო“.

როგორც ვხედავთ, მთარგმნელი ცდილობს დაგვანახოს პერსონაჟები უფრო ყოვლისმომცველად, ვიდრე ეს ხდება ორიგინალის შესაბამის სემანტიკაში. ტრანსფორმაციათა ერთობლიობის გაანალიზების საფუძველზე, მაჩაბლის, როგორც მთარგმნელის შემოქმედებითი ხატის, ძირითად მომენტად უნდა მივიჩნიოთ *ავტორთან უწყვეტი დიალოგის* ფაქტი, ხოლო მთარგმნელის

ავტორთან დიალოგი კი ნიშნავს არა ავტორისეული პოზიციისგან დაშორებას, არამედ მთელი პიესით ნაგულისხმევი ავტორისეული პოზიციის შევსებასა და გაღრმავებას.

დამოწმებული ლიტერატურა

1. Бархударов Л. С. *Язык и перевод. Вопросы общей и частной теории перевода*. Москва: Наука, 1975.
2. მერაბიშვილი ი. *პოეტური თარგმანების ლინგვისტიკა*. თბილისი. საქართველოს ბაირონის საზოგადოება. 2005.
3. Левый И. *Искусства перевода*. Москва: Прогресс, 1974.
4. საყვარელიძე ნ., *თარგმანის თეორიის საკითხები*, თბილისი: თბილისის უნივერსიტეტის გამომცემლობა. 2011.

Tamar Mardaleishvili

Associate Professor, Kutaisi University

tamar.mardaleishvili@unik.edu.ge

Maia Gabadadze, Assistant Professor

Kutaisi University

maia.gabadadze@atsu.edu.ge

Contrastive Analysis of Expository Dialogue of ‘Hamlet’

Abstract

This article deals with the issue of dialogue as a speech genre and a component of dramatic text. Because of being limited, only the contrastive analysis of the first stage of expository dialogue of the original and translated texts of “Hamlet” is conducted in this article. The exposition of ‘Hamlet’ consists of two different but interrelated stages – at the first stage is presented a conversation between Hamlet and his friends and within the second stage Hamlet talks to his mother and the king. In the first stage of exposition (Hamlet and his friends) has been revealed all the types of translation transformation – relocation, alteration, addition, omission (it is advisable to mention that while making contrastive analysis it is necessary to show not only the existence of translation transformations but also Machabeli’s translation tendency).

As it is shown, the translator tries to create the personality of the characters more deeply than they are revealed in the same episode of the original text. On the base of analysing translational transformations the *dialogue with the author* must be meant as the

main aspect of translator icon, that implies not to be separated from the statement of the author of the original text, but supplying and deepening it in the whole play. Highlighting the moral aspect of the character is considered as the main vector of the *dialogue with the author*.